

Telegraful Român.

Apare Marți, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegraful Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Contemplațiuni

asupra «Cărtii Verzi» a României.

De Georg Fleșariu,
maior ces. și reg. în retr.

I.

Se credea, că cu plastrul «Cărtii Verzi» române va fi acoperită rana, pe care a pricinuit-o diplomația noastră României, prin cererea, ca pacea dela București să fie revizuită. Dar e zadarnic lucrul acesta, întocmai ca și încercarea, de a se acoperi o altă rană mare, care asemenea a făcut, ca să se înstrăineze de noi România, înțeleg: asuprirea Românilor din Ungaria, cu plastrul fraselor goale, că Germanii, Slavii și Românii n'ar fi de loc asupriți în Ungaria, și că soarta acestora din urmă n'ar fi influențată nici decum raporturile noastre politice cu România. Celce știe ceti și printre șire, va afla ușor din «Cartea Verde» a României exactitatea afirmării mele.

«Cartea Verde» a României nu atinge aproape de loc jenanta chestie a revisuirii, și evită cu precauțiune tot ce ar putea să turbure și mai tare raporturile dintre aceste două state. Ea întrelasă, sigur că cu buna intențiune loială de a se face de nou apropierea, chiar și publicarea tuturor notelor schimbate între ambele diplomații, a căror publicare de altcum numai în comună înțelegere s'ar putea face. Puținele acte publicate, cari privesc deadreptul diplomația noastră, și scurtul comentat din «Cartea Verde», referitor la ele, nu ne duce însă la nici un cas la conclusia, că diplomația noastră și-ar fi făcut datorința cu sinceritate față de aliatul care ni-a fost credincios în curs de treizeci de ani.

Sfaturile conducerei monarhiei noastre, date de atâtea și atâtea ori Bulgariei, ca să împlinescă cererile României, le recunoaște fără incunjur și «Cartea Verde» a României. Ba

putem să cetim în ea chiar și aceea, că diplomația noastră s'a năzuit în cursul întregii crise balcanice, să sprijinească pretenșiunile române. Dar e mare deosebirea între a te năzui să sprijinești ceva, și între a fi sprijinit ceva cu succes.

Lucrul acesta din urmă, cu privire la diplomația noastră, durere, nu se găsește în «Cartea Verde». Ba din actele altor diplomații iase în mod indirect la iveală, că Bulgaria a avut motiv să creadă, că sfaturile date ei din partea diplomației noastre, referitor la pretenșiunile României, nu are să le considere de serioase și de înțetoare; și ele de fapt au fost satisfăcute abia atunci, când România a fost silită să se înstrăineze de noi și prin manifestarea armelor proprii să câștige valoare drepturilor sale.

Sigur e, că dacă România rămânea și pe mai departe în rolul trist de pivitoare a diplomației noastre, deci pe partea ei, în nelucrare, astăzi nu ar avea de însemnat splendidul succes diplomatic și politic, pe care l-a avut. E afară de orice îndoială, — și aceasta e de mare însemnatate și se poate constata și din actele publicate în «Cartea Verde», — că România, care a stat de atâtea vreme pe partea noastră, dușmănită fiind din partea triplei înțelegeri, numai așa și-a putut câștiga libertatea acțiunii și și-a putut trece armata peste Dunăre neconturbată, că Rusia a admis lucrul acesta, și n'a împedecat-o, cum voia la început să facă, când Bulgaria mergea cu Rusia, iar România cu Austro-Ungaria.

Prin mobilizarea a cătorva corpuri de armată rusești, puse la spatele României, fără îndoială că acțiunea militară a acesteia trebuia să fie întrelăsată, fiindcă o contra acțiune înarmată, prin intervenția diplomației noastre pentru România și în contra Rusiei, nu ar fi urmat absolut de loc, deoarece aceasta ar fi însemnat răs-

boiu, iar diplomația noastră pacinică era doară în contra războiului. Ba chiar din contră. După vorbirea războinică din 19 Iunie a contelui Tisza, Austro-Ungaria ar fi fost îndatorată să sară în ajutorul Bulgariei, ca să-i ajute. România trebuia deci să se mulțumească cu Silistra și trei kilometri împrejurime.

Presă, care stă în serviciul ministrului nostru de externe, să încearcă și astăzi se înfrumșețeze erorile diplomației cu «Cartea Verde» a României, respective să le considere de neesistente. Ar fi simplu de tot însă, dacă cartea aceasta în întregime și în traducere corectă, inclusive toate actele ei s'ar publica în presa noastră, pentru a-și putea câștiga și opiniunea publică claritatea necesară din cuprinsul ei.

Că diplomația noastră cum s'a purtat de exemplu și în chestia Silistrei, ne spune nota de sub numărul 43 din «Cartea Verde». Representantul diplomatic al României la Petersburg, Nanu, raportează adecă în 2 Ianuarie 1913 ministrului seu de externe următoarele:

«Ambasadorul austro-ungar a vorbit cu ministrul rusesc de externe Sasonov, care iar fi spus, că dacă România persistă pe lângă pretenșiunea ei, de a i-se preda Silistra, pot să urmeze grave complicațiuni. Ambasadorul austro-ungar consideră deci situațiunea de foarte serioasă și declară, că dacă România ar vrea să ocupe teritoriul din litigiu, Rușii, ca și Austriacii, ar fi constrânși să intervină, ceace ar avea de urmare un războiu general, iar Silistra nu face atâtea. Acest ton al ambasadorului austro-ungar, după întvederea avută cu ministrul rusesc, e foarte caracteristic».

Așa sună nota diplomatică, numărul 43 din «Cartea Verde». Ba observarea din urmă, dacă o traducem din cuvânt în cuvânt, e și mai nefa-

vorabilă pentru diplomația noastră, pentru că în originalul românesc ea sună astfel: «semnificativ cum nu se poate mai mult». Adecă foarte semnificativ!

Ce rezultă din nota aceasta? Un sprijin loial și efectiv poate se cetească din ea numai presa noastră, pusă în serviciul celor dela externe; iar faptul acesta aruncă lumină și asupra felului, cum presa aceasta știe să scoată chiar și din cele mai eclatante și mai evidente înfrângeri suferite în criza balcanică — triumfuri directe și mari. Nota de sus din «Cartea Verde» e dovadă documentară temeinică, de importanță istorică, că diplomația noastră nu numai că nu a dat sprijin României nici în chestia Silistrei, ci în mod indirect voia să o înduplece se renunțe la ea. Lucrul acesta e dovedit și prin nota numărul 118 din «Cartea Verde», după care diplomația noastră stăruia din tot a-dinsul, ca România să se mulțumească numai cu înălțimile Silistrei. Lucru constatat de altcum și de presa română, în Mai și Iunie anul trecut, ba și de politicieni și ministri români, apoi și din partea mea, în articolele publicate în «Gross-Oesterreich», numerii 26 și 27 din anul trecut.

Limba maghiară

în școlile noastre confesionale.¹

Domnilor învățători!

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns să ne vedem iar întruniți în conferință pentru a ne sfătui asupra unor probleme didactice de mare însemnatate pentru învățământul din școlile noastre populare. Deși starea sănătății mele acum puțin mă favorizează, totuși interesul ce'l port în-

¹ Cuvânt de deschidere, ținut la conferința învățătorilor gr.-ort. români din cercul XII (Reghin-Muraș-Oșorhein).

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

Legenda Țiganilor (P. Dulfu).

1. Conținut. Ne vom mira cu toții de ce soarta a fost așa de vitregă cu Țiganii? De ce sunt așa de ruți, flămânzi, și huiduiți? Cauza sunt ei înșiși, precum ne spune și următoarea legendă:

A fost odată un țigan, lipit pământului și avea vreo 8 copii. La început trăia el cum trăie, mai cerea, ba mai fura de ce avea lipsă. Dar dela o vreme i s'a îndunat și cu această meserie. Sătul și el de atâtea răbdări pornește la drum, să caute pe Dzeu, ca să-l scarmene puțin, pentru că nu i-a dat și lui un traiu mai bun. Pe drum el se întâlnește cu un moșneag, căruia li spune pasul său. Acesta mângându-l li dă o masă fermecată, căreia trebuia numai să-i pornești și se așternea cu tot felul de mâncări și beuturi. Țiganul ia masa, pleacă vesel către casă. În drumul către casă se oprește însă pe la nașul său, căruia li spune ce noroc a dat peste el. Nașul ținând peste noapte la el pe Țigan li schimbă masa fermecată cu o altă masă. A doua zi de dimineață el pleacă acasă și acolo adună toată familia în jurul

mezei, căreia li pornește să se umplă cu bucate.

Masa însă nu se supune, atunci el o sfărâmă zicând, că Dzeu e de vină la toate acestea și ear pleacă să-l sfle.

Pe drum iar se întâlnește cu moșul cel bătrân, care acum li dă ca dar un cal care varsă bani (galbni). Țiganul oprindu-se iar pe la nașul său, acesta li schimbă calul nădravăn cu un altul, și când s'ajunge acasă pornește calului să verse bani, aceasta nesupunându-se, Țiganul li omoară pe loc.

Aprins de mânie pleacă și de astădată la Dzeu, dar pe drum se întâlnește cu moșneagul care din nou li cinstește cu o bătă, care bagă omului minte în cap. Țiganul merge deadreptul la nașul său și rămâne la el peste noapte, spunându-i totodată ce a căpătat și de astădată dela moșneag. Nașul și nașa curioși de bătă, s'au sculat peste noapte și au poruncit bătei să le bage și lor minte'n cap. Atunci bătă a început a-i îmblăți și a-i pisa, până când ei de frică deteră masa și calul fermecat Țiganului înapoi.

După aceasta Țiganul merge acasă și trăiește fericit cu familia sa. Dumnezeu și Sf. Petru vreau să-l încerce pe Țigan și merg la el cerându-i miță, — dar el li alungă. Atunci Dumnezeu îl blăstămă ca în totdeauna să fie lipsit, masa numai atunci să-i deie mân-

care când va lucra, iar în schimb să capete bătăi.

De atunci sunt așa de asupriți de soarta Țiganii!

2. Raport special: (la Legenda Țiganilor, de P. Dulfu).

Acastă legendă ca multe din seriile lui P. Dulfu e scrisă în o limbă frumoasă, curgătoare, ușoară. Versificațiunea e liberă, ceea ce dă multă vrajă acestei legende. Valoarea ei educativă constă în aceea că copiii cetindu-o ei singuri sau cu ajutorul învățătorului, pot scoate o mulțime de maxime și învățăături morale: «Dumnezeu este bun și îngrijește de toți». «Cel ce înșală pe altul, mai curând sau mai târziu își va lua pedepșa». «Celui nemulțumitor, i se va lua ce are». Prin cetirea acestei legende se desvolaltă totodată gustul estetic, artistic al copiilor și interesul pentru ce e frumos. Deci eu propun ca aceasta carte să fie primită în biblioteca școlilor pop. fiind potrivită atât ca formă, cât și fond pentru mintea și modul de pricoperie al copiilor de ambele sexe (dela 8—15 ani) fie dela oraș, cât și sat, ba chiar și în gimnaziu și pentru adulți.

Prințesa fermecată: (de P. Dulfu).

1. Conținut. A fost odată un împărat puternic care multă vreme n'a avut nici un copil. În fine totuși i se născu o fetiță frumoasă. Mare bucurie era la curtea împărătească. Împăratul a trimis un herold la

cele 13 uritoare ca să le cheme să ursească viitoriul fetei. Împăratul trebuia să ospă teze pe fiecare din ele în blide de aur. Neavând însă 13 blide, ci numai 12, pe zina a 13-a n'a invitat-o. Pe când cele 12 zine invitate ursiră fetei fericire, frumșețe și bunătate; a 13 plină de dor de răzbunare, a zis că fetea ajungând în floarea tinereții, să o străpunga un fus și să adoarmă ca moartă.

Împăratul auzind aceasta, tare se înfricoșă, și porunci să adune toate fusele din țară și să le ardă, iar pe fată o închise în palat.

Trecând ani, regele plecă într-o zi la vânat. Fata eși din palat și merse prin lunci și livezi. Deodată auzi în depărtare un cântec dulce, o melodie răpitoare. Atrasă de vraja cântecului, ea merse până dete de o babă, care cântând torcea. Fără de veste sare fusul din mâna babei și străpunge pe frumoasa fată de împărat. În curând ea și adoarme. Mare jale era în palat. Împăratul și împărăteasa numai puteau de durere.

În curând toate viețile din palat a-dormiră adânc. Zinele cele bune încunjurară palatul cu o pădure deasă de spini, ca nimeni să nu le conturbe somnul și liniștea din palat.

După o sută de ani, din îndurarea zinelor un fetior de crai intră în acel palat fermecat și sărutând pe frumoasa împără-

vătământului din acest cerc m'a îndemnat să primesc și de astădată sarcina imbiată de Prea Ven. Consistor arhidiecezan de a conduce conferențele D-Voastră din acest an și speriez, că precum în trecut așa și acum din discuțiile ce vor urma, veți primi îndrumări noi, prin cari înbogățindu-vă cunoștințele veți putea satisface cu mai mult efect frumoasele dar grele misiuni de luminători ai poporului.

În anii trecuți am discutat în aceste conferințe din toate punctele de vedere și în amănunte planul de învățământ și îndreptarul metodic cu privire la învățământul religiunii și al limbei române. Observările, cari pe baza experiențelor zilnice le-ați făcut la aceste materii, au fost aprobate de autoritatea noastră școlară superioară, luând măsuri pentru îndreptarea scâderilor documentate. Este recunoscut de toți bărbații de școală, că planul de învățământ nu poate fi un lucru perfect, ci în virtutea evoluției firești are lipsă de îndreptare. Aceste îndreptări însă nu le pot face, ca legi nerăsturnabile pedagogii teoretici, ci numai în urma experiențelor zilnice, învățătorii, cari în mod practic se ocupă cu acest plan și cari în urma acelor experiențe își pot da samă în mod neîndoios dacă corăspunde ori nu planul de învățământ. În conferința din acest an, conform programului satorit de Prea Ven. Consistoriu, vom avea să ne ocupăm amănunțit numai cu limba maghiară în școlarele noastre, atât teoretic cât practic.

Domnilor învățători!

Legea instrucțiunii populare art. de lege 38 din a. 1868 a enunțat principiul, că fiecare elev își primește instrucția în limba maternă (§ 58). Pe baza acestui principiu în toate școlarele noastre confesionale limba de propunere a fost și este limba română.

Prin art. de lege XVIII din a. 1879 s'a dispus, ca limba maghiară să fie introdusă între studiile obligate la toate școlarele populare de ori ce categorie. În senzul acestei legi la început se preda limba maghiară în școlarele noastre populare nedivizate în 2 ore pe săptămână. Mai târziu s'a înmulțit din ce în ce numărul acestor ore, până ce în senzul art. de lege XXVI din a. 1893 și a ordinațiilor ministerului de culte și instrucțiune publică și în fine a art. de lege XXVII din a. 1907, s'a sporit până 13 ore pe săptămână, câte să cer azi în paguba normalității planului de învățământ. Prin §-ul 19 din art. de lege XXVII din a. 1907 se dispune, ca limba maghiară să se propună în

așa măsură, ca elevii după 4 ani de școală să ajungă a-și exprima la înțeleș cugetele în limba maghiară în scris și în graiu viu (a magyar nyelvoly mérvben tanítandó, hogy a nem magyar anyanyelvű gyermek a negyedik év folyam bevégeztével gondolatait magyarul előszóval és írásban értehetően ki tudja fejezni). Aceasta pretinde legea, iar planul de învățământ compus pe baza acestei legi învățătorii nostri sunt îndatorați a-l respecta și a-l pune în practică. Dnul inspector reg. de școale din Marosvásárhely, cu circulara sa din 27 Maiu a. c. Nrul 1602/1913 având în vedere că dela intrarea în vigoare a planului de învățământ pentru propunerea limbei maghiare în școlarele noastre confesionale, trecând acum 6 ani, îndrumă pe învățătorii nostri ca să învețe conștientios acel plan, precum și instrucțiunea și să se conformeze strict celorlora prelucrând întreg materialul prescris pentru toate 6 clasele școlare nedivizate, eventual în cele divizate.

Au trecut dară 6 ani, de când a intrat legea în vigoare și de când învățătorii nostri aplică planul de învățământ impus de aceasta. În acest timp D-Voastră ați făcut bogate experiențe în aceasta privință, pe cari experiențe azi sunteți poftiți a le arăta aci, dându-Vă bine sama despre rezultatul la care ați ajuns și de greutățile, ce ați întâmpinat și în consecință întru cât s'a putut aplica planul de învățământ impus. Să arate, dacă este vre-unul dintre D-Voastră, care după o muncă conștientioasă de 6 ani a ajuns cu elevii săi acolo, ca ei să-și poată exprima clar și la înțeleș cugetele lor în limba maghiară cu graiu și în scris, cum cere legea; și dacă acest rezultat s'a putut ajunge, aceasta ar însemna că legea e executabilă în viitor. Iar dacă se va dovedi, că nici după silință de 6 ani nu i-a succedat nici unuia din câți sunteți aci, bineînțeles, din aceia, cari au funcționat în comune curat românești, să ajungă acest scop, aceasta va fi dovadă că legea cere ceva imposibil.

De aceea cred, că D-Voastră vă îndepliniți o datorință mare, față de conștiința proprie, față de viața suflătoare a tinerilor generații încredințate D-Voastră spre a fi educate, față de însași problema educațiunii și față de autoritățile școlare superioare, descoperind cu toată sinceritate și demnitățile unor oameni conștienți de misiunea, ce o aveți, că ceea ce cere legea școlară din 1907, trece preste puterile omenești.

Cum că legea pretinde prea mult dela învățătorii nostri confesionali, aceasta se vede și din răspunsul Dlui ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică Nr. 25,350 din 26 Iulie

1912 la representația Preaven. Cons. arhidiecezan, în care răspuns între altele se spune că va omite totdeauna aplicarea cu rigoare a legii lui Apponyi. «Ott a hol a törvény rendelkezési alapján az állapotok javulásá észlelhető, vagy a hol a fennforgó körülmények némi időhaladék megadását indokolttá teszi, a törvény rideg végrehajtása mindenkor mellőztetik», apoi «kézséggel jelentem ki, hogy az iskolafentartók méltánylást érdemlő ohajai elől elzárkozni nem fogok».

Din aceste s'ar părea că Dl ministru se arată cu multă bunăvoință față de școlarele noastre confesionale și promite, că va omite totdeauna aplicarea cu rigoare a legii și tot odată va fi gata a împlini dorințele vrednice de considerare ale susținătorilor de școală.

Eu cred, că având Dl ministru în vedere greutățile insuportabile ale învățătorilor nostri confesionali, cari lucră tot așa de bine, ba încă cu în-doite greutate la luminarea cetățenilor statului nostru, ca și învățătorii de stat, precum a ascultat gravaminele acestora, și a luat măsuri de îndreptare, tot așa va lua cu bunăvoință, în dreaptă considerare și observările temeinice ce le veți face asupra planului de învățământ pentru limba maghiară în școlarele noastre. (Numărul 120,000/1908 și 80,000/1912). Cu atât mai vârtos o sperăm aceasta, cu cât orice ușurare ce Vi se va face, Vă va pune în stare de a satisface tot mai cu efect atât postulaterii pedagogiei moderne, cât și legii, care Vă va lua sub scutul său și Vă va ușura progresul învățământului în general.

Fiind convins de adevărata râvnă ce D-Voastră o aveți în chemarea frumoasă, la care v'ați angajat și de strădania, cu care munciti în ogorul culturii patriei noastre, pentru a da acestuia cetățeni buni, bravi și cinștiți, iar bisericii noastre credincioși luminați, și implorând darul de sus și ajutorul lui Dumnezeu în lucrările ce ne preocupă, declar conferința învățătorilor din cercul XII al Reghinului de deschisă.

Reghin, 31 Octomvrie 1913.

Vasile Duma,
prot., com. cons.

Atentatul dela Debrețin.

E constatată în mod nelușduos, că făptuitorii condamnabilului atentat dela Debrețin au fost: Cătărușu, afirmativul student universitar, cu numele lui adevărat Cataroff, și complicele seu, Chiriloff. Ei au fost la Cernăuți și ei au espedit de acolo la Debrețin lădița cu mașina infernală, cu bomba de dinamită, care a stins trei vieți.

Politia din București, atunci când a constatat, că ei sunt făptuitorii, nu mai putea pune mâna pe ei pentru că dispăuseră din

capitala României. Și nu li s'a dat de urmă încă până astăzi. Sigur, că au trecut în Rusia, unde nu li va urmări nime, dat fiind, că ei prin atentatul lor s'opuri rusești au servit. A mai stabilit apoi poliția din București, că acești doi atentatori au trecut granița și s'au dus la Cernăuți cu două pașapoarte, cari nu erau ale lor, ci unul al studentului universitar Mândăchescu, altul al birjarului Avramoff. Pe acestia i-a aflat poliția în București ia arestat și i-a predat judecătoriei. La întrebările puse Mândăchescu, care nu se mișcase din București, a spus, că înainte cu două săptămâni Cătărușu i-a cerut împrumut pașaportul, sub pretext, că are să facă o călătorie în Austria. Nebănuind nimic rău, i-l a dat. Tot la fel a fașionat și Avramoff, afirmând, că el nu a voit să dea pașaportul lui Cătărușu, dar acesta l'a trjarat, a băgat pașaportul în buzunar și a plecat. În contra amănundurora a fost deschisă acțiunea publică, pe baza mărturisirii proprii, și vor fi judecați după legea pașaportelor, care prevede o pedapsă până la doi ani pentru cine și lăstreinează pașaportul.

În favorul arestatului Mândăchescu studenții în litera dela universitatea din București, colegii soii, au publicat un comunicat, în care să spun și următoarele:

„În atentatul acesta dela Debrețin s'a amestecat, din nefericire, și numele a doi studenți, dela facultatea noastră. Dacă despre unul — pretinsul Ilie Cătărușu, „român băsărebean” — judecata publicului e încheată: un aventurier, lipsit de orice umbră de disciplină morală, care în transformările sale succesive a lustrat o plătore, un timp, și iposteza de student universitar, nu tot așa e cazul celui de al doilea: colegul Silvestru Mândăchescu.

Acesta e învinovătit de a fi împrumutat numelui Ilie Cătărușu pașaportul său. Dar se cunosc acum pe deplin împrejurările, în cari s'a făcut acest împrumut. Colegul Silvestru Mândăchescu, după mărturia unanimă a prietenilor și colegilor săi de facultate a ezitat pradă prea marelui sale încredere în oameni, firiile sale entuzaste și iubitoare a celor de un neam cu dânsul.

Despre Silvestru Mândăchescu colegii săi de facultate dau chizișie, cunoscându-l ca pe un tânăr de ispravă, muncitor, sincer, cinstit. Autoritatea judecătorească deci are datorica, ca ținând socoteală de toate cele drepte, să scutească cât mai curând unui om de bună credință necazuri, pe cari nu le merită.

Politia din București a stabilit, că s'ampila imprimată pe scrisoarea trimisă de Ana Kovacs episcopului Maklos y a fost comandată de Kataroff în București și că pielea de leopard, care în realitate era pielea de capră văpăită, tot Kataroff o cumpărase în București, dela negustorul ambulant Ali Foaș din Algeria. A ținându-se acestuia posa lui Kataroff, l'a recunoscut. Cu privire la mașina infernală, părerea poliției din București e, că aceea nu a fost fabricată în România, ci Kataroff a primit-o dela cineva în Cernăuți cu îndrumarea să o espedeze la adresa dată. Că Ana Kovacs cine e, încă nu s'a putut constata.

Revistă politică.

Austro-Ungaria.

În audiență. Conteșle Ștefan Tisza, prim-ministrul ungar, a fost primit în audiență dela partea Monarhului, Sâmbătă, la orele 11. Conteșle Tisza a raportat Majestății Sale despre situația politică din țară și despre programul său de muncă d'n viitor. După audiență s'a sfătuit cu miniștrii comuni, în mai multe chestii însemnate.

Dieta ungară. Abia Joi, târziu seara, s'a putut începe în dietă discuția asupra comuncărilor făcute din partea contelei Tisza în chestia tratatelor cu România. A vorbit deputatul guvernamental Iakffy Elemé, aprobând pașii întreprinși de domnul prim-ministru, și luându-i răspunsul la cunoștință, iar în ziua următoare, Vineri, a vorbit deputatul naționalist român Dr. Teodor Mhali, contele Tisza, deputatul Farkas Pál, contele Appony, și iarăși contele Tisza. Discuțiunea se va continua Mercuri, pentru că până atunci dieta nu ține ședință. Asupra interesantei discuții purtate în dietă în chestia de naționalitate vom reveni.

Legea presii Primită fiind și din partea casei de sus legea presei, după obișnuita confrontare a textelor votate din partea camerei și din partea casei de sus, legea va fi prezentată Majestății Sale, Monarhului, spre sancționare. D'n cercurile competente se dă știrea, că pe la 20 Martie legea va putea fi publicată în colecția oficioasă de legi, iar după publicare la 15 zile legea intră în vigoare. Cu privire la executarea ei, guvernul va da o instrucție a-

tiță rupe legătura vrăjii. Fecioara înviează și cu ea toți cei din palat. Feciorul de craia în urmă de soție pe împărătița.

2. Raport special: (Prinșesa fermecată, P. Dufu).

Această poveste în versuri e prelucrată după povestea germană „Dornroschen”. Autorului i-a succedat tare bine versificațiunea poveștii, limba e curată și frumoasă, iar stilul e ușor. Subiectul acestei povești e foarte potrivit și în armonie cu viața suflătoare imaginată a copiilor.

Valoarea educativă a acestei povești constă în aceea, că în sufletul copilului încolțește interesul pentru ce e frumos și artistic, iar modul lui de cugetare își lărgeste marginile.

Ca lectură, în tot cazul e potrivită pentru tinerimea din școlarele populare (dela 8—15 ani) fie dela oraș, fie dela sat, și ori de ce sex.

Țiganiada, de Ion Budai Deleanu.

1. Conținut: Poetul începe epepeia cu invocarea muzei, care invocare e caracteristică tuturor epepeilor din trecut. Dela muză el cere sprinjal în desvoltarea acțiunii. Totodată el desfășoară acțiunea în scurte cuvinte, așa că cetitorul deja dela început are înaintea ochilor săi simburul întregii epepe.

Turcii după ce ocupă Constantinopolul din mâna Grecilor efemeiați, se hotărăsc

să cucerească și Muntenia, ceea ce ei cred că le va succeda tare ușor, din cauză că între boerii acestei țări domnește vrăjă mare. Domnitorul Munteniei, Vlad Tepeș, aude despra scopul Turcilor, se fuarmează și învinge în mai multe rânduri pe Turci, înfigându-i în teapă.

Mohamed al II lea spre a-și răbuna pentru această rușine, pleacă cu oștire mare contra lui. Atunci Vlad Tepeș poruncește ca tot poporul împreună cu vitele și nutrețul de lipsă, să se retragă în munți.

Un năcaz mare însă a întâmpinat Tepeș, anume nu știe ce să facă cu laia țigănească care e împrăștiată în toată Muntenia și care știind drumurile din țară ușor ar putea da povață vrășmașului. Dar ușor scapă și de această piedecă, deoarece poruncește ca toată țigănimă să se adune într'un loc în tabără, ca astfel ei să nu știe ce se întâmplă în țară. Iar din floarea țigănimii face o armată vestită. După ce țiganii jurară credință lui Tepeș, defilară difertele lor branșe țigănești pe dinaintea lui, cerând însă 200 ostași Români spre a-i păzi de tâhari ce au cumva să-i schilăvească sau să-i omoare.

Becicherec Iștoc fiul lui Becicherec Mișca și nepot al lui Becicherec Gruia, care ține a se trege din familia lui Negru Vodă, să decide a săvârși fapte vitejești și pleacă în pribegie. Acest Becicherec Iștoc fu crescut de mic în mănăstirea Tismana, unde pe

lângă învățarea glasurilor a învățat să scrie și să cetească. Astfel el ceti Istoria lui „Alexandru Impărat” și a Ilienii Coșânzenii, de multe ori dorea să fie și el un al doilea Alexandru.

Înfluințat deci de aceste cărți, făcleacă pe calul său Ducipal și însoțit de sluga sa Haică, pleacă să-și scape pe foșta lui i-bovnică Anghilină, pe care o furase demult o răgăt.

În timpul acesta țiganii mergeau foarte încet, deoarece cu toți se sileau să fie pe lângă carele cu bucate. Țiganul Drăgici face propunerea, ca să meargă mai repede. Își află de contră pe căldărariul Gh'olban, care face propunerea să trimită la Vodă solie ca să le mai scurte calea și să le deie tot câte trei hodini odată, la care Tepeș se și învoeste.

Zna „Urgia” însă nu poate privi cu ochi buni la viața fericită a țiganilor și merge în iad, unde întărâtă pe Satana contra lor. Satana nesuferind ca creștinii să rămână învingători, și Țiganii să trăiască în așa tihnă, îndată s'a apucat ca să-i năcăljească, furând pe Romica cea frumoasă, fata lui Răsvan și logodnica lui Parpangel. Mare a fost jalea în poporul țigănesc, și mai cu seamă a lui Parpangel. În curând fu dus și el de Satana la Romica, care se afla în un palat frumos.

(Va urma).

mănăntă. Logea de presă conține dispoziții foarte severe cu privire la responsabilitatea pentru cele publicate în ziare.

Alegerea patriarhului sârbesc. E aproape jumătate de an decând scaunul patriarhal din Carlovit a devenit vacant, prin moartea misterioasă a patriarhului Lucian Băgdanović, și încă tot nu s'au luat măsuri pentru îndeplinirea scaunului vacant. Motivul ar fi acela, că constituția bisericii sârbești e suspendată, cum se știe, încă din Iulie 1912, și astfel ar urma, ca noul patriarh al bisericii sârbești să fie numit din partea Coroanei, iar nu ales din partea credincioșilor. Guvernul actual însă nu are de gând să propună Coroanei numirea patriarhului sârbesc, ci după un schimb de idei, avut cu mai mulți frunțași ai bisericii sârbești, s'a hotărât să pună din nou în vigoare reglementările de la 1871 al bisericii sârbești, referitor la alegerea de patriarh, pentru că patriarhul să fie de astădată ales, iar nu numit.

România.

Deschiderea parlamentului. Vineri la amiază s'a făcut în București deschiderea corpurilor legislative române, prin mesaj de tron, rostit din partea Majestății Sale, Regelui Carol, care s'a prezentat în fața deputaților și a senatorilor însoțit de principala Ferdinand, moștenitorul de tron al României. În mesaj se cuprinde programul de muncă al noului guvern român.

"Virtutea militară". În monitorul oficial al României a apărut decretul prin care Majestatea Sa Regele Carol acordă regelui Constantin al Greciei și fiului acestuia, principelui Georg, moștenitorul de tron grecesc, dreptul de a purta medalia "Virtutea militară de aur de războiu".

Străinătate.

Acasă. Sâmbătă la orele trei după amieză principala de Wied și soția au sosit în Durazzo, venind cu vaporul de la Trieste. Când s'a apropiat vaporul de mal, celelalte vapoare cari se aflau acolo, au dat salvele obișnuite, și de pe mal asemenea s'au dat salve de tunuri, iar reprezentanții guvernului provisoriu albanez s'au dus pe vapor pentru a saluta de bună sorire pe domnitoriul Albaniei și soția sa. La mal principala de Wied și soția au fost salutați apoi de corpul consulilor puterilor străine, de comandantul jandarmeriei albaneze, de prelați și de prefectul orașului. De la mal până la palat erau înșiruite delegațiunile venite din toate părțile țării, pentru a face ovațiuni pămencei domnitoare. Comisiunea internațională de controlă a predat în fața mulțimeii principelui Wilhelm de Wied conducerea țării, între sgomotoasele aclamări ale populației.

Cronică bisericească.

Predică în catedrală. Ieri, Duminecă, dl. Dr. Ion Broșu, catihetel elevilor ortodocși dela școlăle s'arține d'n Sibiou, a rostit o predică despre credință. Predica aceasta a fost, pentru cei ce au avut fericirea s'o asculte, o adevărată revelație. Aveam senzația că suntem într'una din catedralele apusene, unde lumea cultă se grăbește în fiecare Duminecă să asculte cuvintele cutărui predicator vestit. Dl. Broșu s'a înfățișat ca un cuvântător excelent. Dsa și-a lucrat predica cu multă temeinicie, aplicând și principiile oratorice moderne cu tot atâtă istețime. Dsa a părșit terenul fruzelor ușoare cari nu spun nimic și a trecut la idei pe cari le-a înfățișat cu multă claritate. Exemplele cari explicau teza Dsale, au fost nu numai poetice dar și ingenioase. Dl. Broșu mai are un dar așa de rar la predicatorii noștri, puterea predicării. E o adevărată plăcere să-l asculti cum interpretează ideile și sentimentele de cari se preocupă; scurt dl. Broșu e indicat prin toate calitățile sale, să devină un predicator, și încă unul care să deschidă drumuri necunoscute la noi. S'a vădit aceasta și în aplausele publicului — gesturile pe la noi cu cari a fost acoperită frumoasa predică a dlui Broșu. Toată lumea fără deosebire de clase sociale a eșit din catedrală cu sentimentul unei mulțumiri sufletești care rămâne și e roditoare. În felul acesta câștigă o semnificație și amvonul bisericeal nostru, care trebuie să se prefacă într'o tribună de unde să se scoboare în sufletul creștinilor lumina și adevărul etern.

Dumineca Ortodoxiei. Ieri, Duminecă, în urma inițiativei luate din partea societății ortodoxe naționale a femeilor române din regat, cu binecuvântarea înaltpreașfințitului Domn Mitropolit-Primat Conon, s'a oficiat la mitropolia din București, prin însuși Mitropolitul, după sfânta liturgie, un parastas

solemn pentru vecinica pomenire a tuturor ostașilor, căzuți în războiul balcanic, prin care s'a dobândit mărirea teritoriului regatului român și s'a stabilit pacea în Balcani. La aceasta religioasă și patriotică solemnitate a asistat un public numeros și ales bucareștean.

Biserica română în Ierusalim. Ideea ridicării unei biserici ortodoxe române în Ierusalim a fost resunet cald în toate părțile sociale din regatul român. Pentru a se putea înlesni realizarea ideii în timpul cel mai scurt posibil, administrația casei bisericele din București a fost autorizată să primească un loc cumpărat în Ierusalim ca teren pentru a se construi pe el biserica ortodoxă română. Acest teren a fost cedat casei bisericele de domnul Teodor Burada, președintele comitetului pentru ridicarea bisericii ortodoxe române din Ierusalim. Realizarea ideii a luat o decă în mână casa bisericele din București.

NOUTĂȚI.

Sănătatea Reginei Elisabeta. Majestatea Sa, Regina Elisabeta a României, recăpătându-și vederea ochiului stâng, la care a fost operată, profesorul din Paris, Landolt, a operat și celălalt ochi al Majestății Sale, asemenea cu succes desăvârșit.

Uniunea femeilor române din Ungaria. Din partea ministrului de interne au fost prevăzute cu clauzula de aprobare statutele "Uniunii femeilor române din Ungaria", înființată cu ocaziunea congresului femeilor române, ținut anul trecut în Brașov.

† **Anton Carp.** În București a decedat guvernorul băncii naționale a României, Anton Carp, un frunțos al regatului român de mare valoare, Vineri dimineața, în etate de 65 ani. În mormântarea i s'a făcut ieri, Duminecă, cu onorurile cuvenite. În veci amintirea lui.

Regele Bavariei în Ungaria. Din München se scrie, că regele Ludovic III., împreună cu soția și fiica sa, vor sosi în Marea Sărbător în Ungaria, unde regele bavarez are o întinsă moșie.

Congres de chirurgie. Al patrulea congres internațional de chirurgie se va ține din 14 până în 18 Aprilie la New York. La acest congres, unde se va raporta despre cele mai noi progrese ale chirurgiei, vor participa și câțiva medici din Ungaria.

Frig în Germania. O ninsoare de două zile a răcit temperatura în întinururile de sud ale Germaniei. Zăpada nouă are o grosime de 25 centimetri. Termometrul arată un frig de minus 9 grade.

Viceguvernorul băncii naționale. În urma morții lui Anton Carp, Majestatea Sa, Regele Carol, a numit pe domnul I. G. Bibicescu, acum director al Băncii Naționale a României, viceguvernorul acestei bănci, pe timp de un an.

Nu mai bea rachiu. De câte ori țarul tuturor rușilor se ducea la câte o revistă militară, era obicei să i se aducă un paharel de rachiu, pe care frigește suveranul trebuia să-l golească în sănătatea armatei. Obiceiul acesta are să se sisteze. Dela curtea împărătească a sosit adecă la ministrul de războiu un ordin, în care se arată, că țarul pe viitor nu mai dorește să fie primit la reviste militare cu paharel de rachiu.

Corporațiunea industrială din loc ței (în adunarea ordinară plenară Luni în 16 Martie 1914; iar dacă nu se vor prezenta membri în numărul cerut de statute, în 23 Martie 1914, la orele 6 seara în sala de ședință a primăriei orașenești. La ordinea zilei e pus raportul comitetului despre activitatea dezvoltată în anul trecut, bugetul anului curent și alegerea de 10 membri noi în comitet, în locul celor ce vor fi sortați.

Mizerie în Sătmăre. În așa numita *Tara Oașului* din Sătmăre, pe urma nenorocirilor din anul 1913 s'a înstăpânit o cumplită sărăcie. În deosebi comunele *Târșolț* și *Culciul mare* și mic sunt greu atinse. Locuitorii pleacă în cerșit. Ar lucra bucuros, dar nu găsesc de lucru. În urma foametei s'au ivit tifosul, difteria și scarlatina, secerând viețile multor copii. Atragem atențiunea generoșilor cetitori asupra satelor numite și-i rugăm să nu uite de marea mizerie a fraților sătmăreni.

† **M. H. Gruici.** Episcopul din Karstadt al bisericii gr.-or. sârbe, *Mihail Gruici*, încredințat și cu administrarea provizorie a patriarhiei sârbești din Carlovit, a decedat în mod subit Vineri seara, în comuna Plaschi din Croația, în etate de 55 de ani.

Dela dispensarul pentru tuberculoși din Sibiou. În Februarie 1914 s'au distribuit 184 porțiuni de carne în preț de 160 cor. 72 fil.; victualii de 103 cor. 92 fil.; 224 litri de lapte, în preț 49 cor. 28 fil., și 39 cor. chirie pentru locuințe.

Tărg de vite. Vineri în 20 Martie se va ține la *Medias* târgul de vite, patronat de comitatul Târnavelor mari și de orașul *Mediasului*. Se vor distribui mai multe premii pentru animale bine întreținute, și anume pentru vite, cai și porci. Comunele și particularii vor avea bună ocazie să-și procure material excelent de prășină. Proprietarii au să aducă pașapoarte pentru vitele expuse. Nu se plătește la târg nici un fel de taxă.

Recensământ. Ministrul de interne al Rusiei a înaintat consiliului ministerial un proiect de lege privitor la al doilea recensământ în Rusia. Ziua, când are să se înceapă număratoarea, este pusă pe 1/14 Decembrie 1915. Creditele, necesare în acest scop, se cifrează cu 11 milioane de ruble.

Leac împotriva tuberculozei. Profesorul *Spies* din Frankfurt, unul din doctorii împărătilui Wilhelm, a ținut la reuniunea medicilor o conferință despre un medicament nou împotriva tuberculozei. Leacul este un amestec de aur și cantaridin, care se injectează în vine și astfel e introdus în sânge. Experimentele, făcute de doi ani asupra animalelor, au dat cele mai bune rezultate. În deosebi s'a observat un bun efect le tuberculoza gâtului. Numitul profesor recomandă cu toate acestea să se facă mai departe experimentele în măsură cât mai mare în laboratoriile medicilor.

Împărțire de sămânțe de nutrețuri măiestrite. Comitetul central al Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiou, a prelungit, până la 13 Martie n. c., termenul pentru înaintarea cererilor membrilor de a fi împărțitiți în mod gratuit cu sămânțe de trifoi, de luțernă și de napi de nutreț.

D'ale sborului. Gazeta *Daily Mail* a publicat un premiu de 250 mii de franci pentru aviatorul, care va trece mai întâi în sbor, peste Oceanul atlantic, din America în Europa. La acest premiu s'a ivit un concurent cu numele *Wanamaker*, care voadă să facă încercarea pe un aparat anume construit. Sborul peste Ocean nu este o problemă imposibilă de a fi deslegată, dacă aviatorul dispune de un aparat corespunzător, cu motor potrivit, și dacă direcția drumului este bine aleasă. Conform socotelii unui inginer francez, aparatul ar trebui să aibe o greutate de cel puțin 9 mii de kilograme, iar motoarele o putere de 400 de cai. Călea s'ar face cam în patru zile.

Pentru cei ce călătoresc în străinătate Șeful poliției s'biene anunță, că în urma ordinului dat de ministrul de interne austriac, toți cetățenii ungari în etate de 17-36 de ani, cari sunt bănuți că voadă să emigreze fără permisie, au să se legitimizeze, conform convocării autorităților oficiale din provinciile și regatele reprezentate în Reichsratul austriac. Ca legitimize se consideră numai pașapoartele pentru străinătate, ce se dau de oficiile din patrie. Din cauza aceasta toți acei cetățeni ungari în etate de 17-36 de ani, cari voadă să treacă granița într'o țară ce nu se află sub stăpânirea Majestății Sale apostolice e. și. r., au să se îngrijească, în interesul propriu, de pașaport în orice caz. Se observă, că pașaportele pentru străinătate au să se ceară cu cel puțin o lună înainte de începerea călătoriei.

Kinetofon. În Apollo-Bioscopul de pe piața Hernald se vor da Luni și Marti, în 9 și 10 Martie n. c. reprezentații de Kinetofon, tablouri vorbitoare, cea mai nouă invenție a lui Edisson. Tablourile se mișcă natural, vorbesc, cântă și fac muzică. Insuși Majestatea Sa regele nostru a asistat la reprezentațiile de Kinetofon, și s'a exprimat că acest op al lui Edisson e un cap de operă grandios și foarte interesant pe care-l-ar putea asculta oră țatreg. Pentru că s'a bă că mai mulți ocaziune de a-l vedea și asculta, se vor da patru reprezentații la zi, și anume: d. a. la 3, 4½, 7½ și 9 ore seara. Prețurile de intrare sunt: Locul I, 2 cor., locul II, 1.20 cor., locul III, 40 fil. — Biletele libere și cu prețuri reduse nu sunt valabile.

La fondul Aurel Vlaicu pentru ajutoarea tinerilor meseriași cu scop de înmulțirea cunoștințelor în străinătate, dsoara Mărioara Tăban, asis'and la nunta dlui Mihail Radu, pantofar (Viena) și a miresei sale Ana Părău (Turnișor), a adunat dela parohul Romul Platoș, 50 bani; nașii Nicolae Timariu, pantofar și soția sa Ana, 1 cor.; mirii Mihail și Ana Radu, 50 bani; Ioan Banciu și soția Ana (Turnișor), 50 bani; Ilie Popovic, Maria I. Părău, Ilie Părău, Maria Poplăcenel, Nic. Cojocariu, Mărioara Tăban, vād. Paraschiwa Tăban, Ana Campean, Ioan Campean, câte 20 bani; Maria Părău, Ilie Muntean, Ana Muntean, vād. Ana Părău, Maria Cojocariu, câte 10 bani; Elisaveta Părău, 30 bani și dela Vasile Radu (Cisnădie), tatăl mirelui, 40 bani; sau în total cor. 5-50, apoi au mai dăruit: Nicolae Gavrea, paroh (Bendorf), 50 bani, Augustin Chețan, paroh (Bobchalma), și copiii săi Aurel și Victoria, în amintirea soției resp. mamei lor Ana n. Marcu, 1 cor.; Nic Cucu, paroh (Corbi) și soția sa Ana, 50 bani; George Modran, paroh (Pojlaca) și copiii săi Eugen, Ionel și Silvia, 1 cor. Starea fondului cor. 327 17. Pentru prinos aduce sincere mulțumite, în numele Reuniunii sodalilor români din Sibiou: V. c. Tordășianu, prezident.

Teatru.

(x) **Alessandro Stradella**, după o pauză de 20 de ani, s'a reprezentat alaltăseară, Sâmbătă în beneficiul tinerului și neobositului dirigent R. Wallner.

Opera romantică în 3 acte, compusă de Flotow, cu uvertura, corurile, ansamblul și ariile bogate în accente gingașe și melodice, a fost studiată și condusă de maestrul Wallner cu un rar talent, care a și fost recompensat cu desăvârșit succes. Dirigenții și cântăreții sunt vrednici de toată recunoștința iubitorilor de muzică serioasă.

Tenorul *Karsten*, ca *Stradella*, a cântat ariile sale și de astădată cu o voce caldă și mișcătoare, care a fermecat nu numai pe Eleonora din balcon, ci și numerosul public al teatrului.

Partenera sa, soprana *Lidia Holub*, a deșteptat admirație prin notele înalte, puternice și clare. *Banditi*, jucați de artiștii *Herbert* și *Paviska*, au manifestat siguranță perfectă de scenă atât la cântare, cât și la joc. În sfârșit corurile, în deosebi corul de bărbați, au cântat cu multă bravură în fiecare act.

Astfel prima operă în stagiune face onoare celor ce au organizat o.

Aseară, Duminecă, s'a dat *Doamna prezidentă*, farsă franceză, de Hennequin și Weber.

Piesa parisiiană conține spirit, picanterii, o mulțime de situații comice, interpretate cu discrețiune și pricepere de aproape întreg personalul dramatic al trupei.

Luni în 9 Martie: *Primașul țigan*, operetă.

Marti în 10 Martie: *Vals de iubire*, operetă de Ziehrer, în beneficiul cântăreții *Lidia Holub*.

Miercuri în 11 Martie: *Crinul*, piesă de F. Molnar.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Corul bisericesc gr.-or. din Vidra medie a aranjat în 30 Ianuarie st. v. s. c. o producțiune teatrală urmată de dans în localul școlii confesionale din loc. Pe lângă rezultatul moral, considerând greutatea și speșele împreunate cu începutul acestui lucru, totuși s'au obținut un câștig material de 16 cor. 10 fil. în favorul fondului corului bisericesc.

Cu această ocaziune au binevoit a contribui, parte prin oferte benevoale, parte prin suprasolviri mariminoase, următorii:

Richard Schisse, director de bancă în Campeni 5 cor., *Petru Borteș*, stud. priv. 3 cor., *Paraschiwa Iancu* 2 cor., *Gregoriu Nicola* preot 1 cor., *Alexe Vasii* 1 cor., *Vasiliu Băc jurat* 1 cor., *Ioșif Trifa* preot 90 fil., *Traian Banciu* preot 40 fil., *Emil Vlasiu* inv. 40 fil., *Alexandru Toader* sub-primar 40 fil.

Tuturor acestora, precum și aceluia, cari ne-au dat tot sprijinul cu deosebire la succesul moral, în numele noului cor bisericesc le exprim și pe această cale călduroase mulțumite.

Vidra medie, la 15 Februarie 1914.

George Răsiga
Inv. gr.-or.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu primește răspunderea.

Nr. 224/1914 Prot. (415) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului al II-lea de învățător la școala confesională gr. ort. rom. din Alțina...

- 1. 300 cor. salariu din casa bisericeii...
2. Cărtir natural în edificiul școlii și lemnele necesare de foc...
Agnita, 19 Februarie 1914.

Ioachim Muntean protopop.

Nr. 237/1914 (418) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia Șilea maghiară, cu filia Feisa...
Nicolaie Todoran protopresbiter.

Nr. 180/1914 protopresb. (411) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Dobric, din protopresbiteratul 'Cetatea de peatră'...
Andrei Ludu protopop.

Tonul trebuie pus pe cuvântul Scott.

Aprețierea Emulsiunii de oleu de pește Scott și din partea medicilor, ne dau ocazie ca să putem vedea deosebirea de alte Emulsiuni...
Casa din strada Rosenanger Nr. 7 (târgul brânzii)...

Casa

din strada Rosenanger Nr. 7 (târgul brânzii), împreună cu local de prăvălie e de vânzare din mână liberă.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Contribuțiuni istorice

privitoare la trecutul Românilor de pe pământul crăiesc.
Prețul 4 cor. + porto 30 fil.

La Librăria arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Insemnările unui trecător

de Octavian Goga.
Prețul 3 cor. + porto postal 30 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Pocăiții.

Studiu pentru combaterea sectei pocăiților de Dr. Sebastian Stanca.
Prețul: 4 cor. + porto 20 fil.

Aspirin

Tabletele de Aspirin sunt la dureri de cap, masele, reumatism, influență și altele... Bayer logo and product illustration.

Pentru ceice vin la Sibiu

AVIZ!

Pentru ceice vin la Sibiu

Cârcima din Sibiu, Poarta Cisnădiei Nr. 3 fostă mai nainte a lui Klein,

și mă voi strădui în cea mai mare măsură a mulțumi pe toți, cari mă vor cerceta.
Mâncări și beuturi bune, ieftine și curate.

Rugându-mă de binevoitorul sprijin, semnez cu toată stima: TRAIAN MARIAN.

Sprijiniți comerțul român!

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orice mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I. Adormirea Maicei Domnului, Bunăvestire, Nașterea Domnului Iisus Christos, Fuga la Egipt, Iisus în biserică de 12 ani, La nunta din Cana, Iisus pe mare, Invierea lui Lazar, Schimbarea la față, Răstignirea lui Iisus Christos, Punerea în mormânt, Invierea Domnului, Înălțarea - Floriile, Tăierea împrejur, Nașterea Maicei Domnului, Pogorârea Duhului Sfânt, Nașterea Sfântului Ioan Botezătoru, Grigorie, Vasilie și Ioan, Adormirea sfintei Ane, Aflarea capului Sf. Ioan Botezat.

- II. Iisus pe Cruce, Înălțarea sfintei cruci, Ilie prorocul în carul de foc, Taierea capului Sfântului Ioan, P. Grigorie teologul, Sf. Vasilie

- III. Botezul Domnului, Constantin și Elena, Sfântul Dumtru călare, Sfântul George, Maica Domnului, Petru și Pavel, Arhanghelii Mihail și Gavriil, P. Ioan Gură de aur, PP. Ioachim și Ana

- IV. Arhanghelul Mihail, Gavriil, Apostol ori-care, Domnul Christos, Iisus în muntele Măslinilor, Sfântul Dumtru, Sfântul George, Ilie Prorocul, Ioan în pustie, Sfântul Nicolae, Simeon, Andreiu, Evangelistul Ioan, Luca, Marcu, Mateiu, Prorocul Zaharia, Apostolul Iacob, Filip

Table with 4 main columns: Grupa I, Grupa II, Grupa III, și Icoane din Grupa IV. Each column has sub-columns for sizes (39/50, 47/63, 55/68, 63/79, 74/100) and a final 'cor.' column for price.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichie și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orice fel de materii și de orice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile